

Тази история Ви е предоставена от Ririro.com/bg безплатно. Нашата мисия е да дадем на всички деца в света безплатен достъп до множество истории. Историите могат да се прочетат, изтеглят и разпечатат онлайн и да покрият широк набор от теми, включително животни, фантазия, наука, история, разнообразни култури и много други.

Поддържайте нашата мисия, споделяйки уебсайта ни. Желаяем Ви много да се забавлявате с четене!

Ririro

ВЪОБРАЖЕНИЕТО Е ПО-ВАЖНО ОТ ЗНАНИЕТО

Ririro

Вълшебникът от Оз: Магическото изкуство на Великия измамник (16/24)

На следващата сутрин Плашилото каза на приятелите си:

- Поздравете ме. Отивам при Оз да си получа мозъка най-сетне. Когато се върна, ще бъде като останалите хора.

- Винаги съм те харесвала такъв, какъвто си - каза простичко Дороти.

- Много мило от твоя страна да харесваш едно Плашило - отговори той. - Но сигурно ще ми се възхищаваш повече, когато чуеш блестящите мисли, които новият ми мозък ще измисли. - Тогава той се сбогува с тях с весел глас и отиде в Тронната зала, където почука на вратата.

- Влез - каза Оз.

Плашилото влезе и завари човечето да седи до прозореца, дълбоко замислено.

- Дойдох за мозъка си - отбеляза Плашилото леко притеснено.

- О, да; седни в този стол, моля - отговори Оз. -

Трябва да ме извиниш за това, че ще сваля главата ти,

но трябва да го направя, за да ти сложа мозъка на правилното място.

Няма проблем - каза Плашилото. - Позволявам ти да ми свалиш главата, стига да е по-добра, когато я сложиш отново.

Така че Вълшебникът разви главата му и извади сламата. Тогава той влезе в задната стаичка и измери трици, които смеси със страшно много игли и карфици. Като ги разтърси хубаво, той напълни горната част на главата на Плашилото със сместа и натъпка

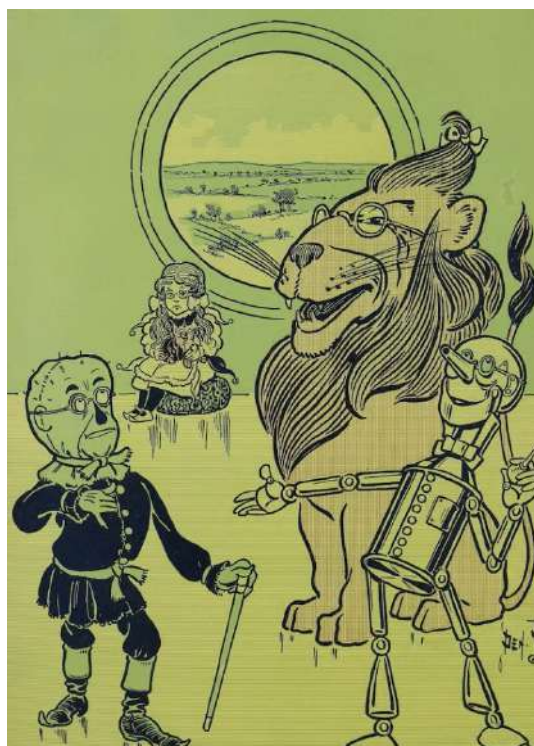
останалото празно място със слама, за да я задържи. Когато закрепил главата на Плашилото обратно за тялото му, той му каза:

- Отсега нататък ще си велик човек, защото ти дадох много тричко-нов мозък.

Плашилото беше доволен и горд от изпълнението на най-голямото му желание и като благодари горещо на Оз, се върна при приятелите си.

Дороти го изгледа любопитно. Главата му беше доста издута отгоре заради мозъка.

- Как се чувстваш? - попита тя.

- Определено се чувствам мъдър - отговори той честно.
 - Когато свикна с мозъка си, ще знам всичко.
 - Защо тези игли и карфици стърчат от главата ти? - попита Тенекиеният човек.
 - Това е доказателство, че му сече мозъкът като бръснач - отбеляза Лъвът.
 - Ами, аз трябва да отида при Оз да получа сърцето си
 - рече Дърварят. Така че отиде до Тронната зала и почука на вратата.
 - Влез - извика Оз и Дърварят влезе и каза:
 - Дойдох за сърцето си.
 - Много добре - отговори човечето. - Но ще трябва да изрежа една дупка в гърдите ти, така че да мога да сложа сърцето ти на правилното място. Надявам се, че няма да те нараня.
 - О, не - отговори Дърварят. - Няма да го усетя въобще.
- Така че Оз донесе чифт тенекиджийски ножици и изряза малка, квадратна дупка в лявата страна на гърдите на Тенекиения човек. Тогава той отиде до един шкаф и извади красиво сърце, направено изцяло от коприна и пълно с дървени стърготини.
- Не е ли красиво? - попита той.
 - Да, наистина! - отговори Дърварят, който беше страшно доволен. - Но това добро сърце ли е?
 - О, да, много! - отговори Оз. Той сложи сърцето в гърдите на Дърваря и после сложи квадратното парче

тенекия, като го завари хубаво там, където беше изрязано.

- Ето - каза той; - сега имаш сърце, с което би се гордял всеки. Съжалявам, че трябваше да направя кръпка на гърдите ти, но нямаше как.

- Не се тревожи за кръпката - възкликна щастливият Дървар. - Много съм ти благодарен и никога няма да забравя добрината ти.

- Няма проблем - отговори Оз.

Тогава Тенекиеният човек се върна при приятелите си, които му пожелаха всякакви радости заради късмета му.

После Лъвът отиде до Тронната зала и почука на вратата.

- Влез - каза Оз.

- Дойдох за смелостта си - обяви Лъвът, влизайки в стаята.

- Много добре - отговори човечето; - ще ти я донеса.

Той отиде до шкафа и се надигна до един висок рафт, за да свали една квадратна зелена бутилка, чието съдържание той наля в красиво изрисувана зелено-златна чиния. Слагайки я пред Страхливия лъв, който я подуши сякаш не му харесва, Вълшебникът рече:

- Пий.

- Какво е това? - попита Лъвът.

- Ами - отговори Оз, - ако беше вътре в теб, щеше да е смелост. Знаеш, разбира се, че смелост винаги идва отвътре; така че това не може да бъде наречено

смелост, докато не го изпиеш. Затова те съветвам да го изпиеш възможно най-скоро.

Лъвът не се поколеба повече, а пи, докато не изпразни чинията.

- Как се чувстваш сега? - попита Оз.

- Изпълнен със смелост - отговори Лъвът, който весело се върна при приятелите си, за да им разкаже за късмета си.

Оз, оставайки сам, се усмихна, мислейки как успешно е дал на Плашилото, Тенекиения човек и Лъвът точно това, което си мислят, че искат. "Как бих могъл да помогна, като съм измамник," каза си той, "и когато всички тези хора ме карат да правя неща, които всеки знае, че не могат да бъдат направени? Беше лесно да направя щастливи Плашилото, Лъва и Дърваря, защото те си представяха, че мога да направя всичко. Но ще отнеме повече от въображение да върна Дороти в Канзас, а съм сигурен, че не знам как може да се направи това."